

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра міжнародних відносин

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Директор Навчально-наукового
інституту «Каразінський інститут
міжнародних відносин та
туристичного бізнесу»

Писаревський М.І.

“27” *серпня* 2026 р.



РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Міжнародна інформація та міжнародні комунікації

рівень вищої освіти бакалавр

галузь знань 29 «Міжнародні відносини»
(шифр і назва)

спеціальність 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»
(шифр і назва)

освітня програма Міжнародна інформація та міжнародні комунікації
(шифр і назва)

спеціалізація _____
(шифр і назва)

Вид дисципліни обов'язкова
(обов'язкова / за вибором)

Інститут Навчально-науковий інститут «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

2026 / 2027 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою Навчально-наукового інституту
«Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

«27» серпня 2026 року, протокол №1

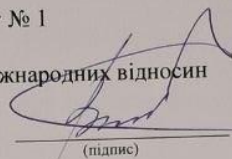
РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Олександр МІЩЕНКО канд. юр.наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин
Ірина ПАНОВА, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин

Програму схвалено на засіданні кафедри міжнародних відносин

Протокол від «26» серпня 2026 року № 1

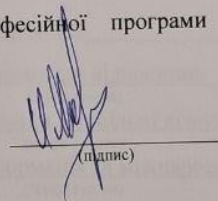
Завідувач кафедри міжнародних відносин



Вінникова Н.А.
(прізвище та ініціали)

Програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

Гарант освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»



Марченко І.С.
(прізвище та ініціали)

Програму погоджено науково-методичною комісією Навчально-наукового інституту
«Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

Протокол від «27» серпня 2026 року № 1

Голова науково-методичної комісії



Панасенко Г.С.
(прізвище та ініціали)

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації» складена відповідно до освітньо-професійної програми:

«Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»,
підготовки бакалавра,
за спеціальністю 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації» є формування теоретичних знань і практичних навичок аналізу міжнародних інформаційних процесів, глобальних комунікацій, інформаційної політики держав, цифрового врядування, інформаційної безпеки та технологічних чинників трансформації сучасної системи міжнародних відносин.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни:

- знати та розуміти сутність, структуру, суб'єктів і закономірності розвитку міжнародних інформаційних відносин у сучасній системі міжнародних відносин;
- знати особливості формування, функціонування та трансформації глобального інформаційного простору, міжнародних медіасистем і цифрових платформ;
- розуміти роль інформації, комунікації, цифрових технологій і технологічної конкуренції у реалізації національних інтересів, зовнішньої політики та міжнародного співробітництва держав;
- навчитись аналізувати міжнародне інформаційне врядування, цифрову дипломатію, стратегічні комунікації, інформаційні операції, дезінформаційні кампанії та кібербезпекові загрози;
- демонструвати навички застосування інформаційно-аналітичних підходів для оцінювання впливу штучного інтелекту, великих даних і цифрових технологій на міжнародні процеси, міжнародну безпеку та діяльність міжнародних акторів.

1.3. Кількість кредитів – 4.

1.4. Загальна кількість годин – 120.

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
Обов'язкова	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
3-й	-
Семестр	
6-й	-
Лекції	
32 год.	-
Семінари	
32 год.	-
Лабораторні заняття	
-	-
Самостійна робота	
56 год.	-
Індивідуальні завдання	
-	-

* у разі формування малочисельних груп обсяг аудиторного навчального навантаження, відведеного на вивчення навчальної дисципліни, зменшується відповідно до Положення про планування й звітування науково-педагогічних працівників Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.

1.6. Перелік компетентностей, що формує дана дисципліна:

- формування наступних загальних компетентностей:

ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК5. Здатність працювати в міжнародному контексті.

ЗК9. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

- формування наступних фахових компетентностей:

СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.

СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міждисциплінарних дослідженнях.

СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.

СК12. Здатність до здійснення комунікації та інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин (українською та іноземними мовами).

СК14. Розуміння основ та особливостей захисту національного інформаційного простору та забезпечення інформаційної безпеки держави.

СК15. Розуміння сутності та специфіки зв'язків з громадськістю у міжнародних відносинах.

СК17. Здатність визначати особливості, характер та ступінь взаємозв'язків між суб'єктами міжнародних відносин різного рівня та налагоджувати міжнародні комунікації між ними.

СК18. Розуміння сутності та специфіки міжнародної інформаційної діяльності.

СК19. Розуміння основ та особливостей забезпечення міжнародної інформаційної безпеки.

1.7. Перелік результатів навчання, що формує дана дисципліна

РН05. Знати природу та механізми міжнародних комунікацій.

РН10. Знати сутність, специфіку та особливості міжнародної інформаційної діяльності.

РН11. Знати основи та особливості забезпечення міжнародної інформаційної безпеки.

РН23. Аналізувати зміст та специфіку сучасних міжнародних інформаційних відносин.

РН24. Аналізувати та оцінювати стан та особливості забезпечення міжнародної інформаційної безпеки.

1.8. Пререквізити: «Вступ до фаху «МІ та МК», «Дипломатична історія України», «Історія міжнародних відносин», «Теорія і практика переговорів», «Сучасні концепції міжнародних відносин», «Теорія комунікації».

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Тема 1. Теоретичні засади міжнародних інформаційних відносин

Поняття міжнародної інформації, міжнародних інформаційних відносин, міжнародних комунікацій і глобального інформаційного простору. Інформація як ресурс влади, впливу, безпеки та міжнародної взаємодії. Суб'єкти міжнародних інформаційних відносин: держави, міжнародні організації, глобальні медіа, транснаціональні технологічні компанії, громадянське суспільство, експертні мережі й цифрові спільноти.

Теоретичні підходи до вивчення міжнародних інформаційних відносин: реалізм, ліберальний інституціоналізм, конструктивізм, критичні підходи. Інформаційна влада, дискурси, наративи, норми, ідентичності та асиметрія глобальних інформаційних потоків.

Тема 2. Глобальний інформаційний простір, медіасистеми та цифрові платформи

Транснаціональні інформаційні потоки: новини, дані, візуальний контент і політичні наративи. Міжнародні медіакорпорації, інформаційні агентства, соціальні мережі, пошукові системи, месенджери та відеоплатформи в системі міжнародних відносин.

Платформна влада, алгоритмічне поширення інформації, модерація контенту, доступ до даних, цифрова нерівність. Вплив цифрових платформ на міжнародний порядок денний, суспільні настрої, політичну мобілізацію, міжнародну репутацію держав і сприйняття міжнародних конфліктів.

Тема 3. Міжнародно-правові засади інформаційних відносин і цифрових прав

Міжнародно-правові принципи регулювання інформаційної сфери. Свобода вираження поглядів, право на інформацію, захист персональних даних, цифрові права, право на приватність та безпека журналістів.

Міжнародні стандарти й документи у сфері інформації, комунікацій, кіберпростору та цифрових технологій. Проблеми юрисдикції, транскордонних інформаційних потоків, відповідальності держав і платформ у глобальному цифровому середовищі.

Тема 4. Державна інформаційна політика, цифровий суверенітет і міжнародне інформаційне врядування

Цілі, напрями, інструменти та інституційне забезпечення державної інформаційної політики в міжнародному вимірі. Цифровий суверенітет: контроль над даними, інформаційною інфраструктурою, програмним забезпеченням, технічними стандартами та критичною інформаційною інфраструктурою.

Роль ООН, ЮНЕСКО, ITU, ЄС, регіональних організацій, технологічних компаній, академічних спільнот і громадянського суспільства. Цілі сталого розвитку ООН до 2030 року в контексті розвитку інформаційного суспільства, цифрової інклюзії, доступу до інформації та міжнародного інформаційного врядування. Державоцентрична, багатостороння та багатосторонньо-стейкхолдерна моделі глобального цифрового врядування.

Тема 5. Цифрова дипломатія, публічна дипломатія та стратегічні комунікації

Цифрова дипломатія як напрям зовнішньополітичної діяльності держав і міжнародних організацій. Комунікаційна діяльність МЗС, посольств, дипломатичних представництв і міжнародних організацій у соціальних медіа та цифрових платформах.

Стратегічні комунікації, міжнародний PR, публічна дипломатія, цифрова публічна дипломатія, зовнішньополітичне інформування й кризові комунікації. Формування міжнародного порядку денного, робота з міжнародними аудиторіями та комунікаційне забезпечення національних інтересів.

Тема 6. Інформаційні операції, дезінформація та міжнародне інформаційне протиборство

Інформаційні операції, операції впливу, пропаганда, дезінформація, маніпулятивні практики, психологічні операції, іноземне інформаційне втручання й гібридні загрози.

Суб'єкти, цілі, аудиторії, канали, наративи й наслідки інформаційного впливу. Методи аналізу інформаційних операцій і дезінформаційних кампаній. Інформаційна стійкість, фактчекінг, медіаграмотність, стратегічна комунікація, міжвідомча координація та міжнародна співпраця.

Тема 7. Міжнародна інформаційна безпека та кіберпростір

Міжнародна інформаційна безпека: сутність, принципи, загрози та напрями міжнародного співробітництва. Кіберпростір як середовище міжнародної взаємодії, суперництва і конфлікту.

Кібератаки, кібершпигунство, кіберзлочинність, саботаж, захист критичної інформаційної інфраструктури. Міжнародні норми відповідальної поведінки держав, кібердипломатія, формування режимів міжнародної кібербезпеки та запобігання кіберконфліктам.

Тема 8. Технологічна конкуренція, цифрова геополітика та стратегічна автономія

Технологічна конкуренція держав у сфері цифрової інфраструктури, напівпровідників, телекомунікацій, хмарних сервісів, великих даних і штучного інтелекту. Цифрова геополітика, технологічні залежності та цифрова автономія держав.

Міжнародні наслідки технологічної нерівності, експортного контролю, санкцій, боротьби за стандарти й доступу до критичних технологій. Цифрові технології як інструмент економічного, політичного та безпекового впливу.

Тема 9. Штучний інтелект, великі дані та трансформація міжнародних відносин

Штучний інтелект, великі дані, автоматизоване ухвалення рішень, генеративний контент, deepfake-технології та алгоритмічне управління інформаційними потоками.

Вплив AI на дипломатію, міжнародну безпеку, переговорні процеси, стратегічні комунікації, міжнародне право та глобальне врядування. Етичні засади застосування штучного інтелекту, міжнародні підходи до його регулювання, відповідальність держав, міжнародних організацій і технологічних компаній.

Тема 10. Інформаційна цілісність, міжнародна репутація та відповідальність у глобальному інформаційному середовищі

Інформаційна цілісність як передумова довіри, міжнародного співробітництва, демократичної стійкості й ефективної комунікації. Незалежні та плюралістичні медіа, свобода вираження поглядів, доступ до інформації, прозорість платформ, захист журналістів і доступ дослідників до даних.

Міжнародна репутація держави в цифровому середовищі. Відповідальність держав, технологічних компаній, медіа, рекламодавців, міжнародних організацій і громадянського суспільства за якість глобального інформаційного простору. Підходи до оцінювання результативності міжнародної інформаційної діяльності та заходів протидії дезінформації.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
1		л	с	лаб.	інд.	с. р.
2	3	4	5	6	7	
Тема 1. Теоретичні засади міжнародних інформаційних відносин	12	4	4			4
Тема 2. Глобальний інформаційний простір, медіасистеми та цифрові платформи	12	2	2			8
Тема 3. Міжнародно-правові засади інформаційних відносин і цифрових прав	12	2	2			8
Тема 4. Державна інформаційна політика, цифровий суверенітет і міжнародне інформаційне врядування	12	2	2			8
Тема 5. Цифрова дипломатія, публічна дипломатія та стратегічні комунікації	12	2	2			8
Тема 6. Інформаційні операції, дезінформація та міжнародне інформаційне протиборство	12	4	4			4
Тема 7. Міжнародна інформаційна безпека та кіберпростір	12	4	4			4
Тема 8. Технологічна конкуренція, цифрова геополітика та стратегічна автономія	12	4	4			4
Тема 9. Штучний інтелект, великі дані та трансформація міжнародних відносин	12	4	4			4
Тема 10. Інформаційна цілісність, міжнародна репутація та відповідальність у глобальному інформаційному середовищі	12	4	4			4
Усього годин	120	32	32			56

4. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Теоретичні засади міжнародних інформаційних відносин	4
2		
3	Тема 2. Глобальний інформаційний простір, медіасистеми та цифрові платформи	2
4	Тема 3. Міжнародно-правові засади інформаційних відносин і цифрових прав	2
5	Тема 4. Державна інформаційна політика, цифровий суверенітет і міжнародне інформаційне врядування	2
6	Тема 5. Цифрова дипломатія, публічна дипломатія та стратегічні комунікації	2
7	Тема 6. Інформаційні операції, дезінформація та міжнародне інформаційне протистояння	4
8		
9	Тема 7. Міжнародна інформаційна безпека та кіберпростір	4
10		
11	Тема 8. Технологічна конкуренція, цифрова геополітика та стратегічна автономія	4
12		
13	Тема 9. Штучний інтелект, великі дані та трансформація міжнародних відносин	4
14		
15	Тема 10. Інформаційна цілісність, міжнародна репутація та відповідальність у глобальному інформаційному середовищі	4
16		
	Разом	32

5. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Тема 1. Теоретичні засади міжнародних інформаційних відносин – розкрити сутність понять «міжнародна інформація», «міжнародні інформаційні відносини», «глобальний інформаційний простір» і «міжнародні комунікації»; – проаналізувати роль інформації як ресурсу влади, впливу, безпеки та міжнародної взаємодії; – охарактеризувати основних суб'єктів міжнародних інформаційних відносин та їхні інтереси; – підготувати аналітичну доповідь за темою «Місце міжнародних інформаційних відносин у сучасній системі світової політики».	4
2.	Тема 2. Глобальний інформаційний простір, медіасистеми та цифрові платформи – дослідити особливості транснаціонального поширення новин, даних, візуального контенту та політичних наративів; – проаналізувати роль глобальних медіа, інформаційних агентств і цифрових платформ у сучасних міжнародних відносинах; – охарактеризувати вплив алгоритмічного поширення інформації, модерації контенту та доступу до даних на міжнародний порядок денний; – підготувати презентацію на тему «Цифрові платформи як актори сучасної світової політики».	8

3.	Тема 3. Міжнародно-правові засади інформаційних відносин і цифрових прав – розкрити міжнародно-правові засади регулювання свободи вираження поглядів, права на інформацію та права на приватність; – проаналізувати міжнародні стандарти захисту персональних даних, цифрових прав і безпеки журналістів; – дослідити проблеми відповідальності держав і цифрових платформ за поширення інформації у транскордонному просторі; – підготувати аналітичне повідомлення за темою «Цифрові права людини в сучасному міжнародному інформаційному просторі».	8
4.	Тема 4. Державна інформаційна політика, цифровий суверенітет і міжнародне інформаційне врядування – розкрити зміст і основні напрями державної інформаційної політики в міжнародному вимірі; – проаналізувати сутність цифрового суверенітету та його значення для забезпечення національних інтересів держави; – дослідити роль міжнародних організацій, держав, технологічних компаній і громадянського суспільства у міжнародному інформаційному врядуванні; – охарактеризувати Цілі сталого розвитку ООН до 2030 року в контексті розвитку інформаційного суспільства, цифрової інклюзії, доступу до інформації та міжнародного інформаційного врядування; – підготувати інформаційне повідомлення за темою «Цифровий суверенітет як складова національної безпеки держави».	8
5.	Тема 5. Цифрова дипломатія, публічна дипломатія та стратегічні комунікації – проаналізувати сутність, цілі та інструменти цифрової дипломатії у сучасній зовнішньополітичній діяльності; – охарактеризувати особливості стратегічних комунікацій і цифрової публічної дипломатії у міжнародних відносинах; – дослідити комунікаційну діяльність одного зовнішньополітичного відомства або міжнародної організації у цифровому середовищі; – підготувати аналітичну доповідь за темою «Цифрова дипломатія як інструмент реалізації зовнішньої політики держави».	8
6.	Тема 6. Інформаційні операції, дезінформація та міжнародне інформаційне протистояння – розкрити сутність інформаційних операцій, пропаганди, дезінформації, маніпуляції та іноземного інформаційного втручання; – проаналізувати цілі, суб'єктів, аудиторії та канали поширення інформаційного впливу в міжнародних відносинах; – дослідити приклад дезінформаційної кампанії та визначити використані в ній наративи, інструменти й можливі наслідки; – підготувати есе на тему «Інформаційна стійкість держави і суспільства в умовах міжнародного інформаційного протистояння».	4
7.	Тема 7. Міжнародна інформаційна безпека та кіберпростір – розкрити сутність міжнародної інформаційної безпеки та особливості кіберпростору як середовища міжнародної взаємодії; – охарактеризувати основні види кіберзагроз для держав, міжнародних організацій і критичної інформаційної інфраструктури; – проаналізувати міжнародні норми відповідальної поведінки держав у кіберпросторі та механізми запобігання кіберконфліктам;	4

	– підготувати презентацію на тему «Кіберпростір як сфера міжнародного суперництва і співробітництва».	
8.	Тема 8. Технологічна конкуренція, цифрова геополітика та стратегічна автономія – проаналізувати роль цифрових технологій, телекомунікаційної інфраструктури, даних і критичних технологій у сучасному міжнародному суперництві; – дослідити вплив технологічних залежностей, експортного контролю та санкцій на міжнародні відносини; – охарактеризувати зміст понять «цифрова геополітика», «технологічна автономія» та «технологічний суверенітет»; – підготувати аналітичне повідомлення за темою «Технологічна конкуренція як чинник трансформації сучасного світового порядку».	4
9.	Тема 9. Штучний інтелект, великі дані та трансформація міжнародних відносин – проаналізувати вплив штучного інтелекту, великих даних і алгоритмічного управління інформаційними потоками на міжнародні відносини; – дослідити можливості та ризики використання генеративного контенту й deepfake-технологій у дипломатії та міжнародній безпеці; – охарактеризувати підходи держав і міжнародних організацій до етичного та відповідального використання штучного інтелекту; – підготувати інформаційне повідомлення за темою «Штучний інтелект як чинник трансформації сучасних міжнародних відносин».	4
10.	Тема 10. Інформаційна цілісність, міжнародна репутація та відповідальність у глобальному інформаційному середовищі – розкрити значення інформаційної цілісності для міжнародного співробітництва, демократичної стійкості та довіри у світовій політиці; – проаналізувати зв'язок між міжнародною репутацією держави, її комунікаційною політикою та присутністю у глобальному інформаційному просторі; – дослідити відповідальність держав, медіа, технологічних компаній і міжнародних організацій за якість глобального інформаційного середовища; – підготувати есе на тему «Міжнародна репутація держави в глобальному інформаційному середовищі».	4
	Разом	56

6. Індивідуальні завдання

Не передбачені навчальним планом

7. Методи навчання

У процесі навчання використовуються словесні методи: лекція, лекція-дискусія; наочні: наприклад, ділова гра; практичні: науково-дослідні завдання. Крім того, важливу роль відіграють творчі, проблемно-пошукові методи, пов'язані із постановкою наукової гіпотези, розгляд якої має знайти відображення в навчальній діяльності студентів.

8. Методи контролю

Засвоєння тем (поточний контроль) здійснюється на семінарських та практичних заняттях відповідно до контрольних цілей.

Поточний контроль і оцінювання результатів навчання передбачає виставлення оцінок за всіма формами проведення занять:

- Контроль та оцінювання активності роботи студента під час лекційних, семінарських і практичних занять;

- Контроль та оцінювання якості підготовки та розробки завдань;

- Контроль засвоєння теоретичного та практичного матеріалу;

- Контроль та оцінювання вмінь вирішувати ситуаційні задачі;

- Контроль та оцінювання вмінь проводити дослідження та презентувати їх.

При вивченні дисципліни «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації» застосовуються наступні форми контролю: усний та письмовий. Завданням контролю є оцінювання знань, умінь та практичних навичок студентів, набутих під час вивчення певного блоку тем.

Застосовуються такі методи контролю підготовки студентів:

- усні відповіді на семінарських заняттях;

- письмового експрес-контролю;

- тестові завдання;

- виконання творчих завдань;

- розв'язування ситуаційних задач та ін.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є базовою інформацією при проведенні підсумкового контролю і враховуються при визначенні підсумкової оцінки з дисципліни. Сума балів, які студент може набрати за поточним контролем, дорівнює 60.

Семестровий підсумковий контроль проводиться відповідно до навчального плану у вигляді екзамену в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному даною програмою дисципліни. До екзамену допускаються студенти, які мають достатню кількість балів з поточного контролю.

Загальна кількість балів за успішне виконання екзаменаційної роботи – 40 балів.

У разі настання / подовження дії обставин непоборної сили здобувачам вищої освіти денної форм навчання надається можливість скласти екзамен дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації», режим доступу: <https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=18480>

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль, самостійна робота										Разом	Екзамен	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	60	40	100
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6			

Для допуску до складання підсумкового контролю (екзамену) здобувач вищої освіти повинен набрати не менше 10 балів з навчальної дисципліни під час поточного контролю, самостійної роботи.

Увага! В умовах дії обставин непоборної сили, як виняток, студент може бути допущеним з меншою кількістю балів.

Структура та складові підсумкової оцінки з дисципліни:

- вивчення та засвоєння тем (активна робота протягом семестру, виконання практичних завдань, виступи з доповідями та презентаціями, аналітичні завдання) – 60 балів;

- підсумковий контроль у формі екзамену – 40 балів (тестові питання – 40 балів (1 бал за кожне)).

УВАГА! У разі використання заборонених джерел студент на вимогу викладача залишає Zoom або залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку (0).

Сумарна оцінка за вивчення дисципліни розраховується як сума поточного контролю та балів, отриманих за результатами підсумкового семестрового контролю. За результатами поточного та підсумкового контролю студент може набрати від 0 до 100 балів включно.

Критерії оцінювання навчальних досягнень

Усний виступ, виконання письмового завдання	Критерії оцінювання
6	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу.
5	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки.
4-3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки.
2	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхнево (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності.
1	Частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки.
0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Увага! У разі порушення академічної доброчесності здобувач отримує 0 балів.

Зарахування неформальної освіти та додаткових активностей

1. Зарахування сертифікованих курсів

Здобувачі вищої освіти можуть отримати додаткові бали за успішне проходження дистанційних курсів або тренінгів на провідних освітніх платформах (Coursera, Prometheus тощо), які тематично пов'язані зі змістом дисципліни.

Умови зарахування: студент має надати викладачеві офіційний документ (сертифікат або свідоцтво), що підтверджує успішне завершення курсу. Курс має бути погоджений з викладачем. Рекомендується обговорити вибір курсу заздалегідь. За успішне проходження одного курсу може бути зараховано до 5 балів додаткової поточної успішності.

2. Зарахування активної участі в наукових заходах

Додаткові бали можуть бути нараховані за активну участь у наукових конференціях, семінарах, публікацію наукових статей або тез досліджень.

Умови зарахування: студент має надати офіційне звернення до викладача. До звернення необхідно додати підтверджуючі документи (сертифікати учасника конференції, копії наукових публікацій, витяги з протоколів тощо).

Кількість балів: участь з доповіддю на науково-практичній конференції: до 5 балів; публікація тез конференції: до 5 балів; публікація статті у фаховому виданні: до 10 балів.

Кожне таке звернення розглядається окремо. Рішення ухвалюється відповідно до чинних нормативно-правових документів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Незалежно від кількості додаткових активностей, максимальний рівень поточної успішності не може перевищувати 60 балів.

У кінці семестру сумуються всі отримані студентом бали. Вказані вище види і форми засвоєння навчального курсу дають можливість набрати 60 балів та 40 балів за екзаменаційну роботу. Отже, максимальна кількість балів – 100.

Політика використання технологій штучного інтелекту

Під час вивчення навчальної дисципліни використання технологій штучного інтелекту (ШІ) здійснюється відповідно до Політики використання технологій штучного інтелекту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

У межах дисципліни використання технологій штучного інтелекту не допускається під час виконання контрольних заходів, спрямованих на перевірку індивідуальних знань і сформованості компетентностей здобувача освіти, зокрема усного опитування, тестування, модульних контрольних робіт та семестрового екзамену.

Під час підготовки до семінарських занять, виконання самостійних завдань, підготовки презентацій, інформаційних повідомлень, есе та аналітичних матеріалів здобувач освіти може використовувати ШІ як допоміжний інструмент для пошуку й систематизації інформації, формування структури роботи, пояснення понять, мовного та стилістичного редагування тексту. Фінальний текст роботи, висновки, аналіз, інтерпретація результатів і прийняті рішення повинні бути самостійно підготовлені здобувачем освіти.

У разі використання ШІ здобувач освіти зазначає назву сервісу або моделі, дату та характер його використання. За вимогою викладача здобувач освіти надає використані запити або пояснює спосіб застосування технологій ШІ.

Недеклароване використання технологій штучного інтелекту або подання згенерованого ШІ матеріалу як власного результату навчальної діяльності розглядається як порушення принципів академічної доброчесності відповідно до внутрішніх нормативних документів Університету.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
	для чотирирівневої шкали оцінювання
90 – 100	відмінно
70-89	добре
50-69	задовільно
0-49	незадовільно

10. Рекомендоване методичне забезпечення та література

Основна література

1. Банчук-Петросова О., Сулим Б. «Цифрова дипломатія: вплив штучного інтелекту та великих даних на трансформацію дипломатичної практики». *Empirio*. 2026. №3(1). С. 49-58. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2026.3.1.49-58>.
2. Белоусова Н., Омеляненко В. Підходи України до цифрової та кібердипломатії в геополітиці технологій. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини*. 2024. № 58(1). С. 28-32. <https://doi.org/10.17721/1728-2292.2024/1-58/28-32>
3. Вінникова Н. Публічна дипломатія України в євроінтеграційному вимірі: виклики та перспективи. *Міжнародні та політичні дослідження*. 2025. Вип. 40. С. 13–22. DOI: <https://doi.org/10.32782/2707-5206.2025.40.1>.
4. Владімірова П., Стрелков В. Інформаційна безпека України в умовах повномасштабного вторгнення. *Acta Securitatae Volyniensis*. 2024. № 4. С. 5-10. <https://doi.org/10.32782/2786-9385/2024-4-1>
5. Кононенко, В., & Комарова, Т. Цифрова дипломатія як засіб стратегічної комунікації держави. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія "Питання політології"*. 2024. № 45. С. 15-20. <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2024-45-02>
6. Казмірук Д. Роль стратегічної комунікації в забезпеченні національної безпеки України в умовах гібридної війни. *Політикус*. 2025. № 20. С. 82-88. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-20-11>
7. Костюк Ю. В., Складанний П.М. Захист інформації в комп'ютерних системах та мережах. Частина І: підручник. Київ : Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, 2026. 401 с.
8. Кравчук Н., Андрощук Д., Бойко Т. Стратегічні комунікації та публічна дипломатія як інструменти формування нового світового порядку й зміцнення конкурентоспроможності України. *Empirio*. 2026. № 3 (1). С. 83–96. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2026.3.1.83-96>.
9. Кубко В. Інституціональний вимір системи стратегічних комунікацій України в умовах сучасних викликів. *Політичні партії і виборчі системи*. 2024. № 54. С. 194–200. <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.54.28>
10. Ларіончева Н. Міжнародна співпраця у сфері кібербезпеки. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*. 2025. № 20. С. 200-207. <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-20-24>
11. Наместнік В. , Клуник М. Інформаційні операції Росії проти України у 2022–2023 роках: висновки, рекомендації, засвоєні уроки. *Наука і оборона*. 2024. № 2. С. 58–64. <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2024-25-2-58-64>
12. Онищенко О.В. Інформаційна безпека як складова міжнародної системи протидії тероризму. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2026. Т. 5, № 93. С. 400-406. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.5.52>
13. Ткач В., Шемендюк О., & Чередниченко О. Дослідження питань з оцінки і управління ризиками інформаційної безпеки сектору безпеки і оборони та формування показників рівня захищеності. *Електронне фахове наукове видання «Кібербезпека: освіта, наука, техніка»*. 2024. 2(26). С. 81–94. <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2024.26.636>
14. Чернишова Л. О., Лубенець С. В., Файсер О. А. Цифрова нерівність держав як чинник впливу на економічну архітектуру глобального управління. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2026. № 1(50). С. 176–182. <https://doi.org/10.32782/easterneurope.50-22>
15. Юськів Б., Карпчук Н., Пелех О. Зміни стратегічних комунікацій України в час російсько-української війни (2022–2024 рр.). *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2024. 3 (20). С. 99-112. <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2024-03-99-112>

16. Elsa Hedling. Diplomatic Representation and Online/Offline Interactions: EU Delegations in the Digital Age. *International Studies Quarterly*. 2024. Vol. 68, Iss. 2. Article sqae022. DOI: <https://doi.org/10.1093/isq/sqae022>
17. Bode I. AI Technologies and International Relations. *The RUSI Journal*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1080/03071847.2024.2392394>
18. Fasinu E. S., Olaniyan B. J., Afolaranmi A. O. Digital Diplomacy in the Age of Social Media: Challenges and Opportunities for Crisis Communication. *African Journal of Social Sciences and Humanities Research*. 2024. 7(3), P. 24-38. DOI: [10.52589/AJSSHR-0TOOED5F](https://doi.org/10.52589/AJSSHR-0TOOED5F)
19. Hirblinger A. T. et al. Three biases in cybersecurity. *International Affairs*. 2024. Vol. 100, No. 6. P. 2303–2315. DOI: <https://doi.org/10.1093/ia/iaae232>
20. Hedling E. Coping with digitalization in diplomacy: autonomy and discretion at the digital frontlines. *Cooperation and Conflict*. 2025. <https://doi.org/10.1177/13540661251343006>
21. Vinnykova N. Public Diplomacy in the Age of Artificial Intelligence: between Pervasion and Control. *Politicus*. 2025. Issue 4. P. 157–161. URL: https://politicus.od.ua/4_2025/27.pdf.
22. Tykhomyrova, Y. Climate disinformation: interpretation and related concepts. *International Relations, Public Communications and Regional Studies*. 2023. 3 (17). С. 244-260. <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2023-03-244-260>

Допоміжна література

1. Виговська О. Переговори як інструмент глобального врядування: теоретичні підходи та практичні імплікації. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2025. Вип. 163. С. 49–57. DOI: <https://doi.org/10.17721/apmv.2025.163.1>.
2. Гончаров М. Дослідження поняття «інформаційна безпека». *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. № 1(82). С. 34-37. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.1.4>
3. Єрошин А. Стратегічні комунікації НАТО: сучасний стан та проблеми. (2024). *Серія: Історія. Політологія*. № 38. С. 100-109. <https://doi.org/10.34079/2226-2830-2024-14-38-100-109>
4. Куц Ю. О., Куц Г. М. Мовна безпека України: політико-нормативний вимір. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2025. № 3(23). С. 323–338. DOI: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2025-03-323-338>.
5. Панова І. О., Писаревський М. І., Сідоров М. В. Проблематика міжнародної безпеки в теорії міжнародних відносин: аналітичні рівні та пояснювальні рамки. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм»*. 2025. № 22. С. 24–29. <https://doi.org/10.26565/2310-9513-2025-22-03>.
6. Сашук Г.М. Еволюція стратегічних комунікацій сектору безпеки та оборони України як інструменту протидії інформаційним загрозам. *Політичне життя*. 2025. С. 103-108. <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2025.3.13>
7. Солових В. П. Специфіка взаємодії влади та громади в умовах цифровізації системи публічного управління. *Актуальні проблеми державного управління*. 2023. № 2(63). С. 99–110. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2023-2-07>.
8. Терещук, В. Місце стратегічних комунікацій у публічній дипломатії України. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*, 2025. № 52. С. 80–89. <https://doi.org/10.31861/mhpi2025.52.80-89>
9. Чернишова Л. О. Вплив медіаграмотності на соціально-економічну активність громадян країн Європи. *Економіка та суспільство*. 2023. № 52. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-42>.
10. Vinnykova N. Global Rivalry for Artificial Intelligence. *Politicus*. 2025. Issue 2. P. 178–183. URL: https://politicus.od.ua/2_2025/30.pdf.
11. Vinnykova N. Prioritizing Resilience within the Eastern Partnership. *International and Political Studies*. 2024. Issue 38. P. 22–31. <https://doi.org/10.32782/2707-5206.2024.38.2>.

ПОСИЛАННЯ НА ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ, ВІДЕОЛЕКЦІЇ, ІНШЕ МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Міністерство закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua/>.
2. Комунікаційна стратегія Міністерства закордонних справ України на 2026–2030 роки. URL: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/komunikatsiina-strategiya-mzs-2026-2030-rr.pdf>.
3. Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки. URL: <https://spravdi.gov.ua/>.
4. Центр протидії дезінформації при Раді національної безпеки і оборони України. URL: <https://cpd.gov.ua/>.
5. Стратегія інформаційної безпеки України : Указ Президента України № 685/2021 від 28.12.2021. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>.
6. United Nations. URL: <https://www.un.org/en/>.
7. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). URL: <https://www.unesco.org/en/>.
8. European External Action Service (EEAS). Information Integrity and Countering Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI). URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/information-integrity-and-countering-foreign-information-manipulation-interference-fimi_en.
9. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. URL: <https://stratcomcoe.org/>.

12 Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії обставин непереборної сили

В умовах дії **обставин непереборної сили** освітній процес в університеті здійснюється відповідно до наказів/ розпоряджень ректора/ проректора або за змішаною формою навчання або повністю дистанційно в синхронному режимі.

Складання підсумкового семестрового контролю: в разі запровадження жорстких обмежень з заборотою відвідування ЗВО студентам денної форми навчання надається можливість скласти екзамен дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

<https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=18480>